ΑΝΙΧΝΕΥΣΗ ΕΞΕΧΟΥΣΩΝ ΠΕΡΙΟΧΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ ΒΑΣΙΣΜΕΝΗ ΣΕ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΘΕΣΗ

ΠΑΤΣΙΟΥΡΑΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ Α.Ε.Μ.: 2159

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

EIZAFQFH

Στην παρούσα εργασία παρουσιάζεται ένας αξιόπιστος προσδιορισμός εξεχουσών περιοχών μιας εικόνας με κατάλληλη επεξεργασία χωρίς να απαιτείται προηγούμενη γνώση του περιεχόμενου της εικόνας.

XPHISH

Οι χάρτες εξεχουσών περιοχών χρησιμοποιούνται ευρέως σε εφαρμογές που περιλαμβάνουν:

- > Αναγνώριση αντικειμένων,
- Προσαρμοστική συμπίεση εικόνων,
- > Κατάτμηση με βάση τα αντικείμενα ενδιαφέροντος,
- > Αλλαγή μεγέθους εικόνας και
- > Ανάκτηση εικόνας.

- Υλοποιείται μια μέθοδος ανίχνευσης εξεχουσών περιοχών χρησιμοποιώντας αντίθεση εικόνας βασισμένη σε ιστόγραμμα (HC).
- Οι τιμές των εξεχουσών περιοχών στους συγκεκριμένους χάρτες ανατίθενται ανά pixel με βάση το χρωματικό διαχωρισμό έκαστου pixel από τα υπόλοιπα pixels.

Ο μαθηματικός τύπος είναι:

$$S(I_k) = \sum_{\forall I_i \in I} D(I_k, I_i)(1)$$

Όπου $D(I_k,I_i)$ είναι η χρωματική απόσταση μεταξύ των pixels I_k,I_i στο Lab χρωματικό χώρο.

Μπορεί να επεκταθεί και στον εξής τύπο:

$$S(I_k) = D(I_k, I_1) + D(I_k, I_2) + ... + D(I_k, I_N)(2)$$

Όπου το Ν είναι ο συνολικός αριθμός των pixels. Είναι εύκολο να παρατηρηθεί ότι τα pixels με την ίδια τιμή χρώματος έχουν την ίδια τιμή εξέχουσας περιοχής.

Σύμφωνα με την παραδοχή αυτή μπορούμε να αλλάξουμε τον τύπο υπολογισμού της τιμής της εξέχουσας περιοχής ομαδοποιώντας τους όρους που έχουν το ίδιο χρώμα.

Ο τύπος υπολογισμού γίνεται ως εξής:

$$S(i_k) = S(c_i) = \sum_{j=1}^{n} f_j D(c_i, c_j) (3)$$

Όπου το c_i είναι η τιμή του χρώματος του pixel I_k , η είναι ο αριθμός των διαφορετικών χρωμάτων των pixels και f_j είναι η συχνότητα του χρώματος c_i στην εικόνα I.

Αναβάθμιση ταχύτητας αλγόριθμου

Για να μειώσουμε τον αριθμό των χρωμάτων πρώτα κβαντίζουμε κάθε χρωματική συνιστώσα έτσι ώστε να έχει 12 διαφορετικές τιμές κάτι που μειώνει τον αριθμό των χρωμάτων σε

 $12^3 = 1728$.

Εξομάλυνση εικόνας

Ωστόσο η κβαντοποίηση δημιουργεί κάποιον θόρυβο. Αντικαθιστούμε την τιμή της εξέχουσας περιοχής κάθε χρώματος με τον Μ.Ο. των τιμών των εξεχουσών περιοχών παρόμοιων χρωμάτων.

Τυπικά επιλέγουμε m=n/4 πλησιέστερα χρώματα για να ορίσουμε την τιμή της εξέχουσας περιοχής του χρώματος c με τον εξής τύπο:

$$S'(c) = \frac{1}{(m-1)T} \sum_{i=1}^{m} \left(T D(c, c_i) S(c_i) \right) (4)$$

Όπου T = Σ D(c,c,) είναι το σύνολο των αποστάσεων μεταξύ του χρώματος c και των m γειτόνων c, κι ο παράγοντας κανονικοποίησης υπολογίζεται με τον εξής τύπο:

$$\sum_{i=1}^{m} TD(c,c_i) = (m-1)T$$

Region Based Contrast (RC)

- Οι άνθρωποι δίνουν περισσότερη προσοχή στις περιοχές που έχουν μεγαλύτερη αντίθεση από το τριγύρω περιβάλλον τους.
- Εκτός από την αντίθεση οι χωρικές σχέσεις παίζουν σημαντικό ρόλο στην ανθρώπινη προσοχή.
- Η υψηλή αντίθεση της περιοχής σε σχέση με τον τριγύρω της χώρο συνήθως είναι πιο δυνατό στοιχείο για την τιμή της εξέχουσας περιοχής παρά η υψηλή τιμή αντίθεσης σε σχέση με τις πιο μακρινές περιοχές.

Αντίθεση περιοχής μέσω αραιού ιστογράμματος

- Πρώτα διαχωρίζουμε την εικόνα σε περιοχές χρησιμοποιώντας τη μέθοδο των Felzenszwalb and Huttenlocher
- Μετά υπολογίζουμε το ιστόγραμμα της κάθε περιοχής όπως στην προηγούμενη μέθοδο
- Η τιμή της εξέχουσας περιοχής για κάθε περιοχή r_k
 υπολογίζεται από τη μέτρηση της αντίθεσης με όλες τις άλλες περιοχές της εικόνας

Αντίθεση περιοχής μέσω αραιού ιστογράμματος

Ο τύπος είναι:

$$S(r_k) = \sum_{r_k \neq r_i} w(r_i) D_r(r_{k,r_i}) (5)$$

Όπου w(r,) είναι το βάρος της περιοχής r, και D, (. , .) είναι η χρωματική απόσταση μεταξύ των δυο περιοχών

Αντίθεση περιοχής μέσω αραιού ιστογράμματος

 Στην παρούσα φάση χρησιμοποιούμε τον αριθμό των pixels της περιοχής σαν τη τιμή του βάρους για να έχουμε μεγαλύτερη τιμή αντίθεσης στις μεγαλύτερες περιοχές.

Η χρωματική απόσταση μεταξύ δυο περιοχών ορίζεται ως εξής:

$$D(r_1, r_2) = \sum_{i=1}^{n_1} \sum_{j=1}^{n_2} f(c_{1,i}) f(c_{2,j}) D(c_{1,i} c_{2,j}) (6)$$

Όπου f(ck,i) είναι η συχνότητα του i-th χρώματος ανάμεσα σε όλα τα n_k χρώματα στην k-th περιοχή rk όπου k={1,2}.

Χωρικά σταθμισμένη αντίθεση περιοχής

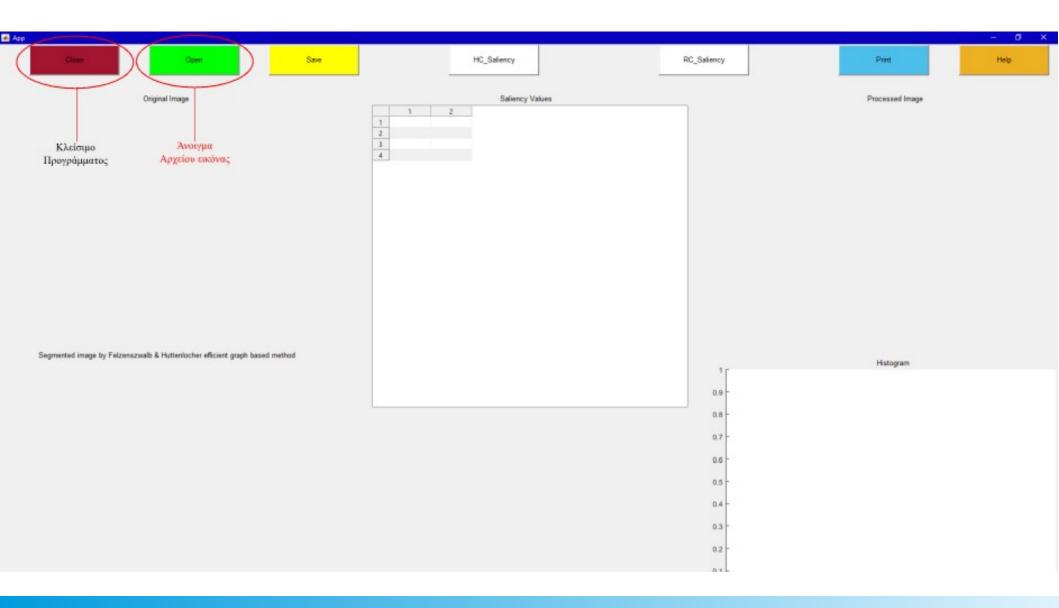
Επιπλέον συμπεριλαμβάνουμε χωρικές πληροφορίες
 χρησιμοποιώντας μια χωρική στάθμιση στον τύπο (5)
 προκειμένου να αυξήσουμε τις τιμές για τις κοντινότερες
 περιοχές και να μειώσουμε τις τιμές για τις μακρινότερες.

Ο τύπος είναι:

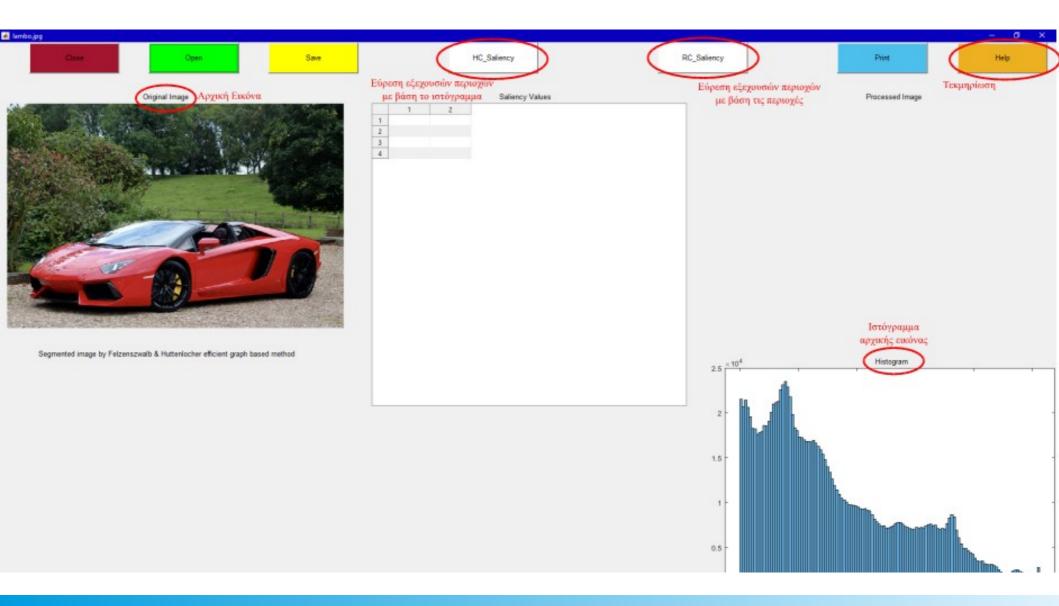
$$S(r_k) = \sum_{r_k \neq r_i} \exp\left(-D_s(r_k, r_i)/\sigma_s^2\right) w(r_i) D_r(r_k, r_i) (7)$$

Όπου Ds (r_k, r_i) είναι η χωρική απόσταση μεταξύ των περιοχών r_k, r_i και το σ_s ελέγχει την ένταση της χωρικής στάθμισης. Η χωρική απόσταση ορίζεται ως η Ευκλείδεια απόσταση μεταξύ των κέντρων των δυο περιοχών. Η τιμή του $\sigma^2 = 0.4$.

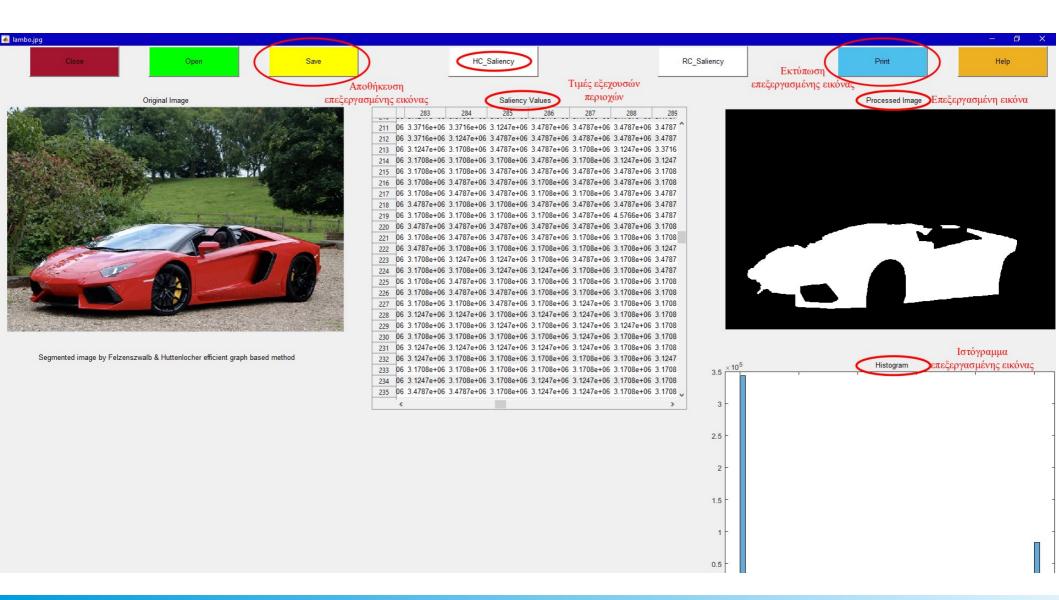
Παρουσίαση εφαρμογής

Παρουσίαση εφαρμογής

Παρουσίαση εφαρμογής

Πειραματικές συγκρίσεις

- Για απλές εικόνες η ΗC μέθοδος χρειάζεται Ο(Ν)
 χρόνο υπολογισμού του αποτελέσματος και είναι αρκετά αποτελεσματική για εφαρμογές σε πραγματικό χρόνο.
- Αντίθετα η RC μέθοδος είναι πιο αργή λόγω της κατάτμησης της εικόνας αλλά παράγει χάρτες εξεχουσών περιοχών πολύ υψηλότερης ποιότητας.

Saliency cut

- Στην παρούσα εργασία χρησιμοποιείται επαναληπτικά η μέθοδος Grab-cut για να τελειοποιηθεί το αποτέλεσμα της κατάτμησης που προέκυψε από την εφαρμογή του κατωφλίου.
- Δεν χρησιμοποιείται περιοχή διαδραστικά ορισμένη από το χρήστη αλλά ορίζεται αυτόματα χρησιμοποιώντας τη κατάτμηση που λαμβάνεται από τη μετατροπή του χάρτη εξεχουσών περιοχών σε δυαδική μορφή.